ایران ورزشی

روزنامه ورزشی صبح ایران ■ صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی ■ مدیرمسئول: علی عالی ■ تلفن: ۱۴-۸۸۵۰۴۱۱۳ ■ نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳ ■ سازمان آگهی ها: ۱۸۷۷-۸۸۵۰۱۳۰۰
-۸۸۷۴۶۵۸۳ ■ انتشارات: ۵و۸۸۵۴۸۸۹۲ ■ امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰-۸۸۵۲۱۹۵۴ ■ نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸/ صندوق پستی ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ ■ چاپ: ایرانیان

@iranvarzeshii

نظر خود را به این شماره پیامک کنید 3000 45 12 13

شنبه ۲۱ فروردین ۱۴۰۰- شماره ۶۷۳۱

WWW.INN.IR

info@inn.ir

یادداشت

علی بابازاده

چگونه لیورپول کلوپ از قهرمانی در اروپا به هفتمی در لیگ برتر انگلیس رسید؟

«هیچگاه تنها قدم نخواهی زد» این جمله محبوب، و شعار همیشگی هواداران لیورپول است؛ قرمزهای مرسی ساید شرایط به مراتب سخت‌تر از دوران کنونی را نیز پشت سرگذاشته‌اند و هیچگاه نتایج پرافت و خیزشان بین باشگاه و هواداران فاصله‌ای بوجود نیاورده.

لیورپول به واسطه دوستداران فوق‌العاده‌اش در روزهای ضعف و پسرفت تنها قدم نمی‌زند اما سؤال اساسی اینجاست که آیا اساساً طرفداران لک لک ها از قدم زدن در کنار چنین تیمی احساس رضایت می‌کنند؟ سه‌شنبه شب و از سری مسابقات یک چهارم نهایی لیگ قهرمانان اروپا، رئال مادرید بازین‌الدین زیدان در ورزشگاه آلفردودی استفانو نمایشی فوق‌العاده‌ای به اجرا گذاشت؛ کهکشانی‌ها در خانه مقابل لیورپول به برتری ۳ بر یک دست یافته و نیمی از مسیر صعود به جمع چهار تیم برتر اروپا را با موفقیت طی کردند.

همه می‌دانند که دیگر نه رئال این روزهای زیدان و نه لیورپول یورگن کلوپ از بهترین تیم‌های قاره سبز به حساب نمی‌آیند و قافیه را به باشگاه‌هایی چون منچسترسیتی و بایرن مونیخ باخته‌اند.

لوس بلانکوس به تازگی توانسته شرایط مناسبی را در جدول رده‌بندی لالیگا پیدا کند و برای خود شانسی در جهت قهرمانی قائل باشد؛ رئال مادرید در گروهی از لیگ قهرمانان اروپا موفق به کسب فقط ۱۰ امتیاز شد که باشگاه‌های مونشن گلادباخ و شاختار دونستک هشت امتیاز به دست آورده و شرایط پیچیده‌ای برای رئال صدرنشین و اینتر قعرنشین فراهم کردند.

سه‌شنبه شب و در شهر مادرید، شاگردان یورگن کلوپ زمانی بازی را به رئال باختند که بی‌دقتی و بی‌نظمی بر آن‌ها چیره شد! هر چه بیشتر از زمان مسابقه می‌گذشت، مدافعان و هافبک‌های لیورپول موقعیت‌های بیشتری را برای کریم بنزما، مارکو آسنسیو و وینیسیوس جونیور می‌ساختند و به جرأت می‌توان گفت هر ۳ گل کهکشانی‌ها به واسطه فرصت‌طلبی مهاجمان خودی و اشتباهات مدافعان حریف به ثمر رسید؛ اوزان کاباک و ناتانائیل فیلیپس بارها در امر آفسایدگیری دچار اشتباه شدند و جایگیری‌های فوق‌العاده ضعیف و پراشتباه، فضای کافی را برای گلزنی مادریدی‌ها فراهم می‌کرد.

اندرو رابرتسون و ترنت الکساندر آرنولد برخلاف سال‌های گذشته یکی از ضعیف‌ترین نمایش‌های خود را به اجرا گذاشتند و حاصل این بازی بی‌کیفیت، دو گل از سوی وینیسیوس و یک گل از سوی مارکو آسنسیو بود. یورگن کلوپ فینال سال ۲۰۱۹-۲۰۱۸ لیگ قهرمانان اروپا در واندا متروپولیتانو را «بهترین شب عمر خود» نامیده بود ولی حضور دوباره قرمزهای مرسی ساید در مادرید به یکی از بدترین مسابقات سالیان اخیر لیورپول تحت نظر یورگن کلوپ تبدیل شد!

بسیاری بر این باورند که مصدومیت‌ها امان مربی آلمانی را بریده و نیمکت خالی از بازیکن بیشتر از هر زمان دیگری کلوپ را آزار می‌دهد؛ هواداران نبود ویرجیل فن دایک، جوئل ماتیپ و جو گومز در خط دفاعی و جوردن هندرسون در خط میانی را اصلی‌ترین دلیل شکست تیم محبوب‌شان در ورزشگاه آلفردودی استفانو می‌دانند اما کدام یک از باشگاه‌ها و غول‌های بزرگ اروپایی را می‌توان یافت که این روزها با بحران مصدومیت دست و پنجه نرم نکنند؟

هانسی فلیک در بایرن مونیخ سرژ گنابری، کورنتین تولیسو، رابرت لواندوفسکی و داگلاس کاستا را از دست داده، مائوریسیو پوچتینو در پاری سن ژرمن امکان بازی گرفتن از الساندرو فلورنزی، خوان برنات، مارکو وراتی و مائورو ایکاردی را ندارد. شرایط این روزهای حاکم بر دنیای فوتبال تأثیر بسزایی بر آمادگی جسمانی بسیاری از بازیکنان گذاشته است و تصور کنید زیدان و رئال مادرید در همین بازی رفت می‌توانستند از سرخیو راموس، ادن هازارد، دنی کارواخال و رافائل واران مبتلا شده به ویروس کرونا نیز استفاده کنند.

لیورپول با یورگن کلوپ از حال و هوای قهرمانی در UCL و لیگ برتر انگلستان خارج شده و حالا جدای از حذف احتمالی در مقابل رئال مادرید، فرصت حضور دوباره در رقابت‌های سال آینده لیگ قهرمانان را نیز از دست خواهد داد؛ هفته‌ها و فرصت‌های مناسبی برای بازگشت به جمع TOP۴ باقی مانده و لک لک‌ها ۹ مسابقه تا انتهای فصل پیش رو دارند؛ جبران اختلاف با تاتنهام، چلسی، وستهم و لسترسیتی شدنی است اما نه برای تیمی که در خط حمله فقط یک بازیکن آماده و قابل اتکا به خود می‌بیند؛ افت بیشتر بازیکنان کلیدی تأثیر بسزایی بر نتایج اخیر باشگاه گذاشته و به غیر از دیوگو ژوتا، سایر نفرات همچون سادیو مانه و محمد صلاح از شرایط آرمانی به دور هستند.

باخت مقابل تیم‌هایی چون برایتون آلبیون، فولام و برنلی در لیگ جزیره بدون علت نبوده و حاصل این نتایج شگفت‌آور، بی‌انگیزگی، بی‌نظمی و بی‌دقتی در جدال با کهکشانی‌ها بود؛ قرمزها درصد بیشتری نسبت به شاگردان زیزو توپ را در اختیار داشتند و با ثبت ۵۲۰ پاس در برابر ۴۱۵ پاس مادریدی‌ها از این حیث تیم برتر میدان بودند. کلوپ می‌دانست که صرفاً ثبت پاس‌های بیشتر نتیجه‌ای را به دنبال نخواهد داشت و ضعف تاکتیکی وافت محسوس ستاره‌ها دو فاکتوری بودند که پس از پایان مسابقه به آنها اشاره داشت؛ «به هیچ عنوان از شکل بازی تیم در زمانی که شاگردانم مالکیت توپ را در اختیار داشتند راضی نیستم. اگر می‌خواهید به نیمه نهایی لیگ قهرمانان اروپا برسید، باید ثابت کنید که شایسته آن هستید ولی امشب تیم ما لیاقت چنین موضوعی را نداشت.

امشب به اندازه کافی خوب نبودیم و کار را برای برد رئالی‌ها خیلی هموار کردیم. خوشحالیم که کماکان یک مسابقه دیگر باقی مانده اما این سبک از بازی باعث نگرانی‌مان می‌شود!» یورگن کلوپ می‌دانست که بازیکنانش قافیه را به تونی کروس، لوکا مودریچ و کاسمیرو باخته‌اند و خط میانی تیمش توان مقابله با هافبک‌های زیدان را ندارد؛ چرا از نبی کیتا به عنوان بازیکن ثابت استفاده شده و چه چیز باعث شد تا پس از پایان نیمه اول تیاگو آلکانترا به جای کیتا وارد میدان شود؟ لیورپول توپ و میدان را در اختیار داشت اما نه به نحوی که توانایی خلق موقعیت داشته باشد. تأثیر مثبت تیاگو در ابتدای نیمه دوم مشخص شد و محمد صلاح اختلاف را به یک گل رساند.

با این همه لک لک‌ها توان مقابله با رئالی‌ها را نداشتند و باخت ۳ بر یک شرایط را در بازی برگشت سخت‌تر خواهد کرد. دوران گذار از روزهای تیره طولانی شده و نیاز به تزریق انگیزه‌ای جدید و روحی تازه در بین لیورپولی‌ها به شدت احساس می‌شود؛ آن‌ها از قهرمانی در لیگ برتر و لیگ قهرمانان اروپا به رده هفتم در لیگ جزیره رسیده‌اند و ادامه این شرایط قرمزهای مرسی ساید را همچون سه‌شنبه شب و باخت در برابر رئال مادرید ناامید خواهد کرد؛ شبی که اندرو رابرتسون در خصوص آن گفت؛ «در مسابقه با رئال مادرید شایسته هیچ چیزی نبودیم!»

عکس روز

دوچرخه‌سواری در سرخه‌حصار

عکس: از مهدیه کرمعلی/ خبرگزاری فارس

مسابقه دوچرخه سواری جایزه بزرگ تهران که حکم انتخابی تیم ملی را داشت، پنجشنبه ۱۹ فروردین ۱۴۰۰ در پارک جنگلی سرخه حصار تهران برگزار شد که در پایان ۱۴۰ کیلومتر حمید پورهاشم در جایگاه نخست ایستاد. محمد رجبلو دوم شد و محمد گنج خانلو که مدعی اول حضور در المپیک است، در جایگاه سوم ایستاد. در این رقابت به ۱۰ نفر اول جوایز نقدی اهدا شد که سهم قهرمان مسابقه ۵ میلیون تومان بود.

دیگر رسانه‌ها

احسان محمدی

پرسپولیس؛ شیری که انگار زیادی سیر است!

یک پیروزی ۲-صفر در خانه، صعود به صدر جدول و نمایشی دل‌پذیر قطعاً باید خوشحال‌کننده باشد اما جمع زیادی از هواداران پرسپولیس در شبکه‌های اجتماعی نگران هستند. نگران اتفاق عجیبی که هر هفته تکرار می‌شود. سخت گل زدن و هدر دادن موقعیت‌های باورنکردنی. آنها مدام یاد فصلی می‌افتند که تنها به خاطر تفاضل گل قهرمانی را به استقلال خوزستان هدیه کردند.

پرسپولیس در حالی با دو گل محمدحسین کنعانی‌زادگان و عیسی آل‌کثیر موفق به پیروزی مقابل نساجی قائمشهر شد که بازیکنان این تیم دست‌کم چهار موقعیت صددرصد گل را باز هدر دادند، همان‌کاری که هفته پیش مقابل پدیده/شهرخودرو انجام دادند و سرانجامش از دست دادن دو امتیاز بود. این بار آنها از ثانیه ۴۴ شروع به فرصت‌سوزی کردند.

شهریار مغانلو که برای رفع این مشکل در نیم‌فصل به خدمت گرفته شده بود، علیرغم تقلای زیاد، توپی را هدر داد که فقط گل نکردن آن در توان مهدی عبدی بود، میلاد سرلک، وحید امیری و ... هم همین کار را کردند تا هواداران پرسپولیس باز هم علیرغم اینکه شاهد یک پیروزی دیگر بودند، تا آخرین ثانیه حرص بخورند. بعضی از منتقدان این تیم معتقدند با توجه به ترافیک بازیکن در خط حمله، بازیکنان پرسپولیس زیاده از حد خودخواهانه بازی می‌کنند، آنها اصرار دارند توپ آخر را پاس ندهند و گل بزنند تا جایشان را در ترکیب ثابت کنند و همین استرس با خودش بی‌دقتی می‌آورد. نکات امیدوارکننده پرسپولیسی‌ها در این دیدار اما خلق موقعیت‌های بسیار، نمایش بی‌نظیر مهدی ترابی، گلزنی عیسی آل‌کثیر بعد از مدت‌ها دوری از میادین، ثبت یک کلین‌شیت دیگر و آمادگی اکثر بازیکنان برای حضور در بازی‌های لیگ قهرمانان آسیا بود؛ جایی که سفر از هند شروع می‌شود.

از نکات دیگر این دیدار اعتراض‌های بی‌پایان ساکت الهامی بود. مردی که هیاهوهایش کنار زمین هیچ شباهتی به اسم کوچکش ندارد. او با سه پیروزی امیدوارکننده در لیگ و جام حذفی هواداران قائمشهری را به آینده تیم‌شان دل‌خوش کرده است اما چرا این همه اعتراض می‌کند؟ الهامی بعد از شکست دادن استقلال و فتح جام حذفی با تراکتور در فصل پیش به واسطه همین رفتارها چند ماه از فوتبال محروم شد و پشت خط ماند و حالا که بازگشته است هیچ نشانی از اثرگذاری آن جریمه یا وقاری که شایسته یک مربی قهرمان است از خود نشان نمی‌دهد. طبیعی است که او با توجه به وضعیت نساجی فشار زیادی را تحمل کند اما این اعتراض‌ها چه سودی برای قائمشهری‌ها دارد جز اینکه اخراج شد و روی سکوها رفت تا بازی بعد را هم از دست بدهد؟

داوری محمدحسین زاهدی‌فر یکی دیگر از حاشیه‌های این دیدار بود. برخی بر این باورند که او با سوت‌های مکرر یک بازی ساده را از نفس انداخت و جنجالی کرد. کادرفنی نساجی به گل‌های پرسپولیس معترض است و آنها را (به ویژه گل آل‌کثیر) آفساید می‌داند. این اعتراض‌ها به خون فوتبال ایران تبدیل شده است.

(این مطلب پیشتر در عصر ایران منتشر شده است)

نفر به نفر

مهدی طاهرخانی

چرا موقعیت‌ها به سادگی از بین رفت؟

خودخواهی، رمز حسرت پرسپولیس

پرسپولیس برابر نساجی همان تیم آشنای تمام هفته‌های پیش بود. تیمی که به آسانی موقعیت می‌سازد اما به طرز دیوانه‌واری آن را از دست می‌دهد. تیمی که از ابتدای فصل با سندروم گل نزدن مواجه است و با وجود تجهیز در پنجره زمستانی و خرید دو، سه ستاره دانه درشت والبته بازگشت مهم‌ترین ستاره خط حمله خود کماکان با این سندورم دست به گریبان است و هنوز نتوانسته برای بیماری خود چاره‌ای بیندیشد.

در بازی با نساجی اما این سندروم گل نزنی و از دست دادن پرشمار موقعیت‌ها، یک عارضه دیگر در پرسپولیس به وضوح رویت شد؛ عارضه خودخواهی.

۳ صحنه شاخص در این بازی این اتفاق را عیان کرد. سه صحنه‌ای که با کمی فداکاری و پاس ساده ۳ گل مسلم بود؛ ۱- پهلوان عوض پاس به ترابی، شوت زد. ۲- شهریار پاس مورب به امیری نداد و به بیرون زد. ۳- سرلک پاس ساده بغل پا به ترابی نداد و چیپ به بیرون زد.

پرسپولیس در همین بازی دوباره نشان داد در خلق موقعیت بهترین تیم لیگ هست اما متأسفانه در باکس ۱۸ جایی که باید با سر بالا، چشم بینا و ذهن هوشیار، موقعیت بهتر یار خودی را دید، هر کسی می‌خواهد شانس خودش را تست کند.

با وجود این نگرانی پررنگ اما هنوز می‌توان امیدوار بود که این مشکل حل شود. باید امیدوار بود در ساتانه لیگ قهرمانان آسیا با تذکر کادرفنی و همچنین هماهنگ شدن بازیکنان جدید، شاهد بازی‌های فداکارانه‌تری از بازیکنان باشیم. البته وقتی نیمکت قوی باشد، بازیکن‌ها برای فیکس شدن خودخواه‌تر می‌شوند اما وظیفه هر بازیکنی به ویژه هافبک‌ها در ابتدا پاس درست و سالم به بازیکن با موقعیت بهتر هست. تیمی قهرمان می‌شود که سوای برتری فنی، روح همکاری بیشتری بین ستاره‌هایش موج بزند. عالیشاه با یک پاس خوب، کاری کرد که قبل از آن هیچ کدام از بازیکن‌ها نکردند و موقعیت‌ها یک به یک هدر رفت. کلید پرسپولیس گل دوم است؛ گلی که حریفان را نابود می‌کند. اگر آن گل زده شود سفره گلزنی برای همه باز خواهد شد. این نکته در آسیا باید آویزه گوش مهاجمان این تیم باشد.

پرونده

گزارش

سام ستارزاده

مثلث پارتیزانی پرسپولیس

ATM آسیا را منفجر می‌کند

با شکار ببرهای شمالی، سه امتیاز تأثیرگذار در جدول لیگ برتر به جیب شاگردان یحیی گل‌محمدی واریز شد اما احتمالاً خیال خود وی نیز هنوز بابت رفع بزرگ‌ترین چالش فصل سرخ‌های پایتخت آسوده نشده. لیست تیم پرسپولیس چند هفته‌ای می‌شود که دو نام سنگین، یعنی عیسی آل‌کثیر و شهریار مغانلو را در خط آتش خود می‌بیند اما هنوز در عمل رنگ مهاجمی که قدر موقعیت‌های مسلم گلزنی را بداند را «فعلاً» به خود ندیده؛ اتفاقی که با توجه به اهمیت تفاضل گل در تعیین تیم‌های دوم صعودکننده از دو گروهی لیگ قهرمانان آسیا، می‌تواند صعود قرمزپوشان را با اما و اگرهای بیشتری هم مواجه کند.

آمار تقابل پرسپولیس و نساجی بر نگرانی هواداران سرخ‌ها صحه می‌گذارند. از ۲۱ شوت بازیکنان میزبان به سوی دروازه رقیب قائمشهری، تنها ۶ شوت در چارچوب بود. امید گلزنی ۲/۵۹ قرمزهای پایتخت نیز بدین معناست که آنها کمتر از مقداری که باید پایشان به گلزنی باز شد اما نباید از این حقیقت بگذریم که سعید جلالی‌راد، سنگربان در اوج نساجی که در دو حضور نخستش درون قفس توری ببرهای شمالی کلین‌شیت ثبت کرد، ۴ مهار فوق‌العاده هم داشت. چه بسا اگر شخص دیگری وظیفه دروازه‌بان مشهدی نساجی را بر دوش می‌کشید، موقعیت‌سوزی‌های امروز مهدی عبدی و شهریار مغانلو دیگر به چشم نمی‌آمدند.

بی‌شک نمی‌توان از هیچ بازیکنی انتظار معجزه یک‌شبه داشت؛ به‌ویژه اگر سطح توقعات و استانداردهای خود را در اندازه مسابقات داخلی کشورمان در نظر بگیریم. شهریار مغانلو یک نیم‌فصل ناموفق را در پرتقال سپری کرده و به آرامی در حال خوگرفتن با هم‌تیمی‌های جدیدش است. عیسی آل‌کثیر نیز برای پشت سر گذاشتن دوران تلخ محرومیتش نیازمند زمان است اما آنچه اعداد و ارقام بازی‌های پرسپولیس پوشش نمی‌دهند، این حقیقت است که آنها برای شعله‌ور کردن خط حمله خود طرح‌ها و برنامه‌های گوناگونی دارند.

حمله پارتیزانی ترابی و عالیشاه به سوی دروازه نساجی در دقیقه ۸۹ که باعث می‌شود عیسی آل‌کثیر در ۲۸ امین دقیقه حضورش در لیگ بیستم طعم شیرین شادی پس از گل را بچشد، حاکی از آمادگی بالای بازیکنان هجومی پرسپولیس است؛ یک هشدار برای لورن بلان و هنک تن کاته که فریب آمار گلزنی سرخ‌ها را نخورند.

از سویی دیگر، شماره ۷۰ زنجانی‌الاصل پرسپولیس هنوز در پیراهن جدیدش به پانزدهمین گل خود در لیگ برتر نرسیده اما حرکاتش نشان از کلاس کار اروپایی وی دارد؛ حرکت در عرض با توپ توأم با یک ضربه قوس‌دار، ضربه سر چکشی روی ضربه کرنر و فرار تقریباً ۶۰ متری‌اش در دقیقه ۵۰ بازی. مادامی که شگردهای خطرناک وی گلی برای پرسپولیس نسازند، دیده شدن و باور داشتن وی به‌عنوان یک مهاجم کامل دشوار است؛ ولی اگر شهریار اعتماد به نفسش را از دست ندهد، دیر یا زود این حقیقت را به ما ثابت خواهد کرد.

زوج شهریار و عیسی بی‌شک می‌توانند در فضایی به دور از حاشیه و در آرامش مطلق، در کنار مهدی ترابی که تکنیک و خلاقیتش در همین چند بازی اخیر نیز به یاری ارتش سرخ آمده مثلث مرگباری که هواداران پرسپولیس انتظارش را می‌کشند تشکیل دهند و متحدتر از هر زمانی، از کوران مسابقات طاقت‌فرسا و فشرده آسیایی عبور کنند. هم اکنون، همه ما حق داریم نسبت به خط حمله پرسپولیس کم و بیش خوش‌بین نباشیم اما شاید مثلث ترابی-مغانلو-آل‌کثیر (ATM) در هندوستان از چهره واقعی و رعب‌آورشان پرده بردارند.

فشار منتقدین روی مهاجمان سرخ به حدی در روند تاکتیکی تیم پرسپولیس تأثیرگذار بوده که حتی بازیکنان تازه از راه رسیده هم موضوع مهم از خودگذشتگی را فراموش کرده و تنها به فکر خودخواهی و خودنمایی برای تحمیل به ترکیب اصلی باشند

زاویه دید

میعاد نیک

افتادن از آن طرف بام

سرگیجه ناگهانی

سندروم لاعلاج موقعیت‌سوزی در پیکان هجومی پرسپولیس دیگر تنها محدود به اشتباهات مهاجمان این تیم نیست.

ماجرای تکراری گل نزدن‌های فوروارد‌های سرخ‌پوش پس از پیوستن شهریار مغانلو، مهدی ترابی و بازگشت عیسی آل‌کثیر حالا ابعاد جدیدتری پیدا کرده که شاید درمان این بیماری را برای یحیی گل‌محمدی سخت‌تر کند. در نیم‌فصل اول لیگ بیستم شاید مشکل اصلی کادرفنی پرسپولیس برای چینش بازیکنان تهاجمی، به خالی بودن دست‌ها و البته کیفیت نازل بازیکنانی نظیر آرمان رمضانی، مهدی عبدی و مهدی مهدی‌خانی بازمی‌گشت اما پس از عملکرد مناسب مدیریت باشگاه پرسپولیس در موعد نقل‌وانتقالات زمستانی و جذب بازیکنان مورد نیاز گل‌محمدی، سردرد موقت شیرین یحیی تبدیل به سرگیجه‌ای ناگهانی شده که در صورت تداوم ممکن است برایش گران تمام شود.

پرسپولیس در فاز تهاجمی اگر یکی از پرمهره‌ترین تیم‌های لیگ برتر نباشد، کمتر نیست.

حضور مهدی ترابی و وحید امیری در پست وینگر به همراه شهریار مغانلو و عیسی آل‌کثیر در نوک حمله ترکیب اصلی که توسط احسان پهلوان، امید عالیشاه و حتی مهدی عبدی روی نیمکت ذخیره‌ها پشتیبانی می‌شوند؛ از اسکوادلیست یحیی گل‌محمدی یک تیم در شمایل قهرمان ساخته اما مهم‌ترین معضل سرخ‌ها در راه فتح پنجمین جام پیاپی نه در خارج از رختکن که در روحیه بازیکنان و ناتوانی فورواردها در تحمل فشارهاست.

ترافیک بازیکن و تعدد ستاره در خط هجومی قرمزپوشان باعث آن شده که بازیکنان از تزلزل جایگاه خود تحت جوی ملتهب و هراسی شدید قرار بگیرند و در هر دیدار به دنبال راهی برای گل زنی و اثبات خود به کادرفنی باشند.

فشار منتقدین روی مهاجمان سرخ به حدی در روند تاکتیکی تیم پرسپولیس تأثیرگذار بوده که حتی بازیکنان تازه از راه رسیده هم موضوع مهم از خودگذشتگی را فراموش کرده و تنها به فکر خودخواهی و خودنمایی برای تحمیل به ترکیب اصلی باشند.

پرسپولیس در شرایطی که سال سختی را برای قهرمانی در پیش دارد، برای این معضل باید راه‌حلی سریع پیدا کند وگرنه سپاهان با آن خط حمله موفق برای قهرمانی گام‌های بلندی برداشته.

قهرمان لیگ بیستم را تفاضل گل تعیین خواهد کرد و ویروس خودخواهی می‌تواند رؤیای پرسپولیس را ناکام بگذارد.

تک به تک

سامان موحدی راد

در انتظار نمایشی متفاوت در کلاسی متفاوت

خوف و رجا در آستانه آسیا

پرسپولیس آخرین بازی قبل از شروع رقابت‌های آسیایی را با پیروزی پشت سرگذاشت و از تیم با انگیزه نساجی که برای بقا در لیگ می‌جنگد، ۳ امتیاز حساس را گرفت تا همچنان در کورس رقابت‌ها باقی بماند. مهمتر از این ۳ امتیاز، زدن دو گلی بود که یکی را عیسی آل‌کثیر تازه از بند محرومیت رها شده برای پرسپولیسی‌ها به ثمر رساند. یکی از چند مهاجم پرسپولیس که این روزها بحث و حرف و حدیث درباره آنها زیاد شده و عملکردشان هم زیر ذره‌بین منتقدان قرار دارد و هم محل بحث و البته نگرانی هواداران است.

شاید همین فشارها هم روی عملکرد آنها تأثیر گذاشته باشد و موجب شده باشد که آن بازدهی لازم را نداشته باشند. پرسپولیس در این فصل دو رویکرد متفاوت به مهاجمانش داشته است. آنها در ابتدای عیسی آل‌کثیر را جذب کردند که خیلی زود در ترکیب این تیم جا افتاد و به ستاره آنها در رقابت‌های آسیایی تبدیل شد اما عیسی آل‌کثیر خیلی زود به دلیل حرکت غیرحرفه‌ای‌اش با محرومیت طولانی مدتی مواجه شد و دست پرسپولیس خالی ماند. آنها البته از دیگر مهاجمان‌شان هم نتوانستند بهره‌ای ببرند و نیم فصلی را در خوف و رجا و با پیروزی‌های اقتصادی پشت سر گذاشتند.

در نیم‌فصل و با باز شدن پنجره نقل و انتقالاتی اما تغییرات مهمی در خط حمله سرخ‌ها رخ داد. آرمان رمضانی مهاجم ناکام آنها در نیم‌فصل اول به تیم رقیب رفت و پرسپولیسی‌ها یک مهاجم ایرانی را از لیگ پرتغال به خدمت گرفتند؛ شهریار مغانلو که بعد از چند ماه تجربه حضور در پرتغال تصمیم گرفت تا به لیگ ایران بازگردد و شانسش را در پرسپولیس امتحان کند. مهدی ترابی هم بعد از یک انتقال ناکام به لیگ قطر بار دیگر به پرسپولیس برگشت و در بهار ۱۴۰۰ این عیسی آل‌کثیر بود که با اتمام محرومیتش به پرسپولیس بازگشت تا خط آتش سرخ‌ها به نقطه قوت آنها بدل شود. با این حال در چند بازی اخیر عملکرد مهاجمان پرسپولیس ترکیبی از ناهماهنگی، فرصت سوزی و خودخواهی بود. مسأله‌ای که موجب شد تا آنها کارکرد مورد نظرشان را نداشته باشند و نگرانی‌هایی را در دل هواداران ایجاد کنند.

بی‌شک بخشی از این مسأله به فشار روانی روی بازیکنان باز می‌گردد. عملکرد ضعیف خط آتش سرخ‌ها در نیم‌فصل نخست موجب شد تا مهاجمان تازه اضافه شده به این تیم هر کدام خودشان را عامل نجات بخش تیم و تمام کننده این بحران بدانند و این مسأله موجب از بین رفتن تمرکزشان شده. به این ترتیب است که در چند بازی اخیر می‌بینیم که غیر از برخی از فرصت‌سوزی‌های عجیب و غریب توسط مهاجمان این تیم، رگه‌هایی از خودخواهی هم دیده می‌شود؛ یکی از آن آفت‌هایی که باید توسط کادرفنی تیم به مهاجمان گوشزد شود. البته پرسپولیس در چند فصل اخیر نشان داده نمایشی متفاوت در کلاسی متفاوت در آسیا دارد و شاید همین افکت آسیایی موجب شود تا مشکل مهاجمان این تیم حل شود.